

Christmas Møller [K. F.], Niels Frederiksen [R. V.] og Holstein [K. L.], henvises i det hele til Omtalen af denne Sag*) (se Nr. 58), hvortil her kun skal føjes et Par supplerende Citater. *Madsen-Mygdal* gengav en Udtalelse af Professor Axel Nielsen om, at naar man vilde fastholde faste Valutakurser, maatte enten Produktionsomkostningerne nedsættes eller de udenlandske Priser stige, og tilføjede: »Men hvis nu ingen af disse to Ting sker, og det er der jo ingen som helst Udsigt til, saa er Tallet 18,16 — eller i Dag altsaa 18,20, men det er jo ikke en virkelig Fastsættelse — kun en Fiktion; det er kun en Indbildning, ja, det er værre end det, for det er en Tildækning af vor valutamæssige Stilling, i Ly af hvilken Kronens virkelige Værdi stadig kan forringes, saaledes som det efter min Opfattelse uvægerligt vil ske, dersom vi her i Landet fortsætter med en økonomisk Politik, der ved at fastholde Udgifter, som Befolkningen ikke har Indtægter til at dække, uvægerligt maa medføre en Udhuling af Kroneværdien«. — *Christmas Møller* mindede om, at de Konservative havde ønsket, »at man skulde være gaaet andre Veje, at man skulde have opsagt Handelstraktater og gennem en effektiv Told- og Importforbudspolitik ordnet de økonomiske Forhold i Landet. Men man foretrak den anden Vej, og vi gik loyalt med, fordi vi er af den Opfattelse, at paa et saadant Omraade gælder det om, saa vidt gørligt, at have Enighed mellem Partierne. Men i det Øjeblik, man saa vil rokke ved denne Ordning og tage Led ud deraf, saa maa man ogsaa være klar over, at dette ikke lader sig gøre. Man kan ikke opretholde en Del af en Ordning og tage en anden ud«. — *Niels Frederiksen* hævdede, at man ikke samtidig kunde give Udtryk for Ønsket om at følge Sterlingkursen og for den Opfattelse, at Landbrugerne faar for lidt for deres Sterling. »Den frie Spekulation med fremmed Valuta indenfor vort Lands Grænser vil under ingen Form eller Forhold gavne det danske Landbrug. Den Dag vi slipper Spekulationen med den fremmede Valuta fri, faar vi de svingende Valutakurser, og da faar vi de banktekniske Restriktioner, da faar vi Usikkerheden i Vareimporten, i Omsætningen, da faar vi hele den Vanskelighed, der fremkommer i Erhvervslivet, naar man har et fluktuerende Pengevæsen.« — *Finansministeren* betegnede det som »det mest skæbnesvangre, der kunde ske, om vi herhjemme foretog saadanne Ting eller ordnede vore Valutaforhold saaledes, at man i England med Rette — eller med Urette, vilde man maaske sige her i Landet, men det vilde efter min Mening komme nogenlunde ud paa det samme — kunde pege paa, at Dan-

*) Se ogsaa ovenfor under Fremlæggelsen og 1. Behandling af Tillægsbevillingsloven.